

Ніколаєнко Т. Б., к.ю.н., доцент, докторант,
Національна академія Державної прикордонної служби України,
м. Хмельницький, Україна,
Переверзєва К.М., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ПОКАЗНИКИ ТА ШЛЯХИ ПОЛІПШЕННЯ ВИКОРИСТАННЯ ОСНОВНИХ ФОНДІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Основні фонди підприємства представляють собою сукупність матеріально-речових цінностей, створених суспільною працею, тривало беруть участь у процесі виробництва в незмінній натуральній формі і переносять свою вартість на виготовлену продукцію частинами в міру зношування.

Основні виробничі фонди, що складаються з будівель, споруд, машин, устаткування та інших засобів праці, які беруть участь у процесі виробництва, є самою головною основою діяльності фірми. Безумовно, щоб відбувалося нормальне функціонування підприємства, необхідна наявність певних засобів і джерел. Раціональне та економне використання основних фондів є першочерговою задачею підприємства.

Аналіз ефективності застосування основних фондів на підприємстві проводиться з метою виявлення найбільш важливих факторів, що впливають на рівень використання засобів праці, а також визначення резервів їх використання. Інформаційну базу аналізу становлять дані обліку та статистичної звітності, первинні матеріали, матеріали окремих спеціальних досліджень.

Поліпшення використання основних засобів відображається на фінансових результатах роботи підприємства за рахунок: збільшення випуску продукції, зниження собівартості, поліпшення якості продукції, зниження податку на майно та збільшення балансового прибутку.

Поліпшення використання основних коштів на підприємстві можна досягти шляхом:

- звільнення підприємства від зайвого обладнання, машин та інших основних засобів або здачі їх в оренду;
- своєчасного і якісного проведення планово-попереджувальних та капітальних ремонтів;
- придбання високоякісних основних засобів;
- підвищення рівня кваліфікації обслуговуючого персоналу;
- своєчасного оновлення, особливо активної частини основних засобів з метою недопущення надмірного морального і фізичного зносу,
- підвищення коефіцієнта змінності роботи підприємства, якщо в цьому є економічна доцільність;
- поліпшення якості підготовки сировини і матеріалів до процесу

виробництва;

- підвищення рівня механізації і автоматизації виробництва;
- забезпечення там, де це економічно доцільно, централізації ремонтних служб;

- підвищення рівня концентрації, спеціалізації і комбінування виробництва;

- впровадження нової техніки і прогресивної технології - маловідходної, безвідходної, енерго - та топливосберегаючої;

- вдосконалення організації виробництва і праці з метою скорочення втрат робочого часу і простою в роботі машин і устаткування.

Шляхи поліпшення використання основних засобів залежать від конкретних умов, що склалися на підприємстві за той чи інший період часу.

Основними напрямками підвищення інтенсивного завантаження устаткування є:

- удосконалення технологій та організації виконання робіт;

- правильний вибір машин і робочого устаткування;

- упровадження сучасних технологій. Значний вплив на продуктивність устаткування справляє якість його виготовлення.

Екстенсивний шлях полягає у збільшенні тривалості роботи, скороченні цілозмісних і внутрішньо- змінних втрат робочого часу, підвищенні коефіцієнта змінності.

Основними шляхами поліпшення екстенсивного використання устаткування є:

- безперебійне постачання підприємствам сировини, матеріалів, палива, електроенергії;

- своєчасне усунення намічених диспропорцій у галузі й на підприємствах, усередині окремих цехів, що дасть змогу запобігти перервам у роботі підприємства;

- усунення причин нерівномірної роботи підприємства, що призводить до невикористання устаткування в цілому, й у часі, тобто до його простоїв.

Застосування на практиці розроблених заходів у цілому по підприємству дасть змогу збільшити обсяг випуску товарної продукції, підвищити показник фондівдачі, а також збільшити прибуток від реалізації, а отже, і рентабельність виробничих фондів підприємства.

Основні фонди з часом піддаються фізичному і моральному зносу. Одне з найважливіших завдань підприємства - не допускати надмірного зносу матеріально-технічної бази.

Аналіз ефективності використання основних фондів на підприємстві дозволяє намітити шляхи поліпшення їх використання, реалізація яких веде до зниження витрат упередженої праці на одиницю продукції і зростання ефективності виробництва.

Література

1. Економіка підприємства: підручник / під ред. д.е.н., професора Н.А. Сафронова.

2. Череп А.В., Клименко А.А. Ефективність використання основних фондів підприємства [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portalSoc_Gum/Dtr_ep/2009_6/files/ekon_06_09_43_Cherep_Klimenko.pdf

УДК 346.2(043.2)

Ryabova E. O., PhD, Associated professor,
Kotlyarchuck A., Student,
National Aviation University, Kyiv, Ukraine

STATE-OWNED ENTERPRISES AND PRIVATIZATION

Privatisation is an ambiguous page of Ukraine history. From the one hand it helps to increase an income of enterprises already not state-owned but from the other hand there are can be traced job cuts, avoidance of taxation and even in some cases the ventures were neck and crop closed for usage of the land as the plase for building block-houses or shopping malls. So, can we think that privatization deprive our national economy from such huge economical entity as state-owned enterprises (hereandafter – SOEs)? Researchers came to the conclusion that in most cases privatization leads to increased productivity, but in Ukraine, on the contrary, it has led to a decrease in efficiency. We can seek to pro et contra justification of privatization and to turn SOEs into private compfnies but most expedient is to analyse the experience of foreign countries within this area. The first privatization wave, between the mid-1980s and 2000, was predominantly European. The privatization pace accelerated after 1991, when Eastern Europe started offering thousands of stateowned companies for sale. The second privatization wave came in the mid-2000s

Despite predictions of their demise in the aftermath of the collapse of socialist economies in Eastern Europe, state-owned enterprises (SOEs) are very much alive in the global economy. The state is still in business [3].

The state is a distinctive type of owner. It is an economic and political organization in its own right, giving rise to another layer of agency costs—which might be called the “agency costs of state capitalism.” The main agency cost within the state is that between government officials (elected or not) and citizens, who should in theory be the ultimate beneficiaries of state action. As is well known, the agency costs within the state are particularly severe, for various reasons. First, the exit options enjoyed by citizens are far weaker than those available to shareholders (and, in non-democratic societies, the voice option is also virtually non-existent). Second, the collective action problem faced by citizens in monitoring politicians is more intense than the one facing